

Thai: Unlocked Literal Bible for 1 Corinthians

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

1 Corinthians

1 ¹ เปาโลผู้ซึ่งถูกเรียกโดยพระเยซูคริสต์ให้เป็นอัครทูตโดยพระประสงค์ของพระเจ้าและโสสเธเนสพี่น้องของพวกเรา² ถึงคริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครีนธ์ ถึงคนเหล่านั้นที่ได้ถูกศดในพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งถูกเรียกให้เป็นประชากรบริสุทธิ์ พวกเราเขียนถึงทุกคนในทุกแห่งที่เรียกนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและของพวกเรา³ ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาและองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นของพวกท่าน

⁴ ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าเสมอสำหรับท่านเพราะพระคุณของพระเจ้าที่พระเยซูคริสต์ได้นอบให้พวกท่าน⁵ พระองค์ทำให้พวกท่านมั่งคั่งในทุกทาง ในทุกคำพูดและด้วยความรู้ถึงสัน⁶ เหมือนอย่างคำพยานเกี่ยวกับพระคริสต์ที่ได้รับการยืนยันว่าเป็นจริงท่ามกลางพวกท่าน

⁷ ดังนั้นพวกท่านจึงไม่ขาดของประทานฝ่ายวิญญาณที่ท่านได้รอคอยอย่างกระตือรือร้นต่อการสำแดงขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า⁸ พระองค์จะเสริมกำลังท่านจนถึงตอนจบเพื่อที่ท่านจะปราศจากที่ติในวันแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเรา⁹ พระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อคือผู้ทรงเรียกท่านเข้าสู่การสามัคคีธรรมกับพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา

¹⁰ พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าขอรับรองพวกท่านด้วยนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าของพวกเรา ให้พวกท่านอยู่กันอย่างปรองดองและไม่มีการแบ่งแยกท่ามกลางพวกท่าน ข้าพเจ้าขอรับรองให้พวกท่านอยู่ร่วมกันด้วยใจเดียวกันและด้วยเป้าหมายเดียวกัน¹¹ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า เนื่องจากคนของนางคะโลเอได้รายงานข้าพเจ้าว่ามีการแบ่งเป็นกลุ่มๆ ท่ามกลางพวกท่าน

¹² ข้าพเจ้าหมายถึงที่ต่างคนต่างพูดว่า "ข้าพเจ้าอยู่ฝ่ายเปาโล" หรือ "ข้าพเจ้าอยู่ฝ่ายอโปลโล" หรือ "ข้าพเจ้าอยู่ฝ่ายเคเฟาส" หรือ "ข้าพเจ้าอยู่ฝ่ายพระคริสต์"¹³ พระคริสต์ได้ถูกแบ่งแยกแล้วหรือ? เปาโลถูกตรึงกางเขนเพื่อท่านหรือ? พวกท่านได้รับบัพติศมาในนามของเปาโลหรือ?

¹⁴ ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้าไม่ได้ให้บัพติศมาพวกท่านยกเว้นคริสตัสและกายอัส¹⁵ สิ่งนี้เพื่อจะไม่มีผู้ใดพูดได้ว่าพวกท่านได้รับบัพติศมาในนามของข้าพเจ้า¹⁶ (ข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาคนในครัวเรือนของสเทพานัสด้วย นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้าได้ให้บัพติศมาผู้ใดอีก)

¹⁷ เนื่องจากพระคริสต์ไม่ได้ส่งข้าพเจ้ามาเพื่อให้บัพติศมาแต่เพื่อให้เทศนาข่าวประเสริฐ พระองค์ไม่ได้ส่งข้าพเจ้ามาเพื่อเทศนาด้วยถ้อยคำของปัญญามนุษย์เพื่อไม่ให้กางเขนของพระคริสต์ถูกทำให้หมดฤทธิ์เดช

¹⁸ เนื่องจากข้อความเกี่ยวกับกางเขนนับเป็นเรื่องโง่สำหรับผู้ที่กำลังจะตาย แต่เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าในท่ามกลางคนที่กำลังจะได้รับความรอด¹⁹ เพราะมีเขียนไว้ว่า "เราจะทำลายปัญญาของคนมีปัญญา เราทำให้ความเข้าใจของคนฉลาดนั้นไร้ผล"

²⁰ คนมีปัญญายู่ที่ไหน? ผู้รอบรู้ยู่ที่ไหน? นักโต้แย้งของโลกนี้อยู่ที่ไหน? พระเจ้าทำให้ปัญญาฝ่ายโลกกลายเป็นความโง่ไม่ใช่หรือ?²¹ เนื่องจากโดยปัญญาของโลกเองไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้ พระเจ้าพอพระทัยที่จะช่วยคนเหล่านั้นที่เชื่อ ให้รอดได้ด้วยคำเทศนาโง่ๆ

²² พวกเขี้ยวขอหมายสำคัญและพวกกรีกเสาะหาปัญญา²³ แต่พวกเราเทศนาเรื่องพระคริสต์ผู้ถูกตรึงกางเขนซึ่งเป็นหินสะดุดสำหรับพวกเขี้ยวและเป็นเรื่องโง่สำหรับพวกกรีก

²⁴ แต่สำหรับคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเรียกทั้งพวกเขี้ยวและพวกกรีก พวกเราเทศนาเรื่องพระคริสต์ผู้ทรงเป็นฤทธานุภาพและพระปัญญาของพระเจ้า²⁵ เพราะความเขลาของพระเจ้าก็ยังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้าก็ยิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์

²⁶ พี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาตอนที่ทรงเรียกท่าน มีน้อยคนที่มีปัญญาตามมาตรฐานมนุษย์ มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่กำเนิดในตระกูลสูง²⁷ แต่พระเจ้าทรงเลือกพวกที่โลกเห็นว่าโง่เพื่อทำให้คนฉลาดอับอาย พระเจ้าทรงเลือกพวกที่โลกเห็นว่าอ่อนแอเพื่อทำให้คนเข้มแข็งอับอาย

²⁸ พระเจ้าทรงเลือกพวกที่ต่ำต้อยและเป็นที่ดูหมิ่นในโลก พระองค์ทรงเลือกแม้กระทั่งสิ่งที่ดูไร้ค่า เพื่อทำให้สิ่งที่ถือว่ามีความสำคัญนั้นไร้ค่าไป²⁹ พระองค์ทรงทำสิ่งนี้เพื่อจะไม่มีใครมีเหตุที่จะโอ้อวดต่อพระองค์ได้

³⁰ เนื่องด้วยสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ บัดนี้พวกท่านได้อยู่ในพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งมาเป็นพระปัญญาของพระเจ้าเพื่อพวกเรา พระองค์ทรงเป็นความชอบธรรม ความบริสุทธิ์และการไถ่โทษของเราทั้งหลาย³¹ เพื่อเป็นไปตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ว่า "ให้ผู้ที่อวด อวดองค์พระผู้เป็นเจ้า"

2 ¹ พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน ข้าพเจ้าไม่ได้มาด้วยถ้อยคำไพเราะหรือด้วยสติปัญญา ในขณะที่ข้าพเจ้าประกาศความจริงที่ซ่อนอยู่เกี่ยวกับพระเจ้า² เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใดๆ ในหมู่พวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน

³ และเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลัง มีความกลัวและตัวสั่นเป็นอันมาก⁴ คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้านั้นไม่ใช่คำที่เคลือบหลอมด้วยสติปัญญา แต่สิ่งเหล่านั้นเป็นการสำแดงของพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ⁵ เพื่อความเชื่อของพวกท่านจะไม่ได้ขึ้นกับปัญญาของมนุษย์ แต่ขึ้นกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

⁶ บัดนี้พวกเรากำลังกล่าวถึงปัญหาท่ามกลางคนที่เป็นผู้ใหญ่ ไม่ใช่ปัญญาของโลกนี้ หรือของผู้ครอบครองต่างๆ ของยุคนี้ที่กำลังเสื่อมสูญไป⁷ แต่พวกเรากล่าวถึงพระปัญญาของพระเจ้าในความจริงที่ซ่อนอยู่ พระปัญญาที่ทรงซ่อนไว้ก่อนปฐมกาลเพื่อสง่าราศีของพวกเรา

⁸ไม่มีผู้ครอบครองใดๆ ของยุคนี้ที่รู้จักพระปัญญา เพราะหากพวกเขาเข้าใจเมื่อครั้งนั้น พวกเขาจะไม่เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริไปตรึงกางเขน⁹ ดังที่มีเขียนไว้ว่า "สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และที่จิตคิดไม่ถึง สิ่งเหล่านั้นคือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์"

¹⁰สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่พวกเราโดยทางพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้สิ่งลึกลับต่างๆ ของพระเจ้า¹¹ใครเล่าล่วงรู้ความคิดต่างๆ ของผู้ใดได้ เว้นแต่วิญญาณของผู้นั้นเอง? ดังนั้นความลึกลับต่างๆ ของพระเจ้าก็ไม่มีใครหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าเองเช่นกัน

¹²แต่พวกเราไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่รับพระวิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อพวกเราจะได้รู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่พวกเราอย่างไม่จำกัด¹³ พวกเรากล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยถ้อยคำที่ปัญญาของมนุษย์ไม่สามารถสอนได้ แต่ด้วยพระวิญญาณทรงสอนพวกเรา พระวิญญาณทรงแปลถ้อยคำฝ่ายวิญญาณต่างๆ ด้วยปัญญาฝ่ายวิญญาณ

¹⁴ผู้ที่ไม่ได้อยู่ฝ่ายวิญญาณไม่สามารถรับสิ่งต่างๆ ที่เป็นของพระวิญญาณของพระเจ้าได้ เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องโง่สำหรับพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านั้นได้ เพราะเป็นสิ่งที่ต้องสังเกตฝ่ายวิญญาณ¹⁵คนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณสามารถวินิจฉัยทุกสิ่ง แต่เขาไม่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของคนอื่น¹⁶

¹⁶"เพราะว่าใครเล่ารู้พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่เขาสามารถสอนพระองค์ได้?" แต่พวกเรามิพระทัยของพระคริสต์

3 ¹พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจพูดกับพวกท่านเหมือนพวกที่อยู่ฝ่ายวิญญาณได้ แต่เหมือนพูดกับพวกที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนพูดกับการกในพระคริสต์²ข้าพเจ้าเลี้ยงพวกท่านด้วยน้ำนมไม่ใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะเมื่อก่อนท่านทั้งหลายไม่พร้อมสำหรับอาหารแข็ง และกระทั่งเดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่พร้อม

³เพราะว่าท่านทั้งหลายยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เนื่องจากยังมีความอิจฉาและขัดแย้งกันในหมู่พวกท่าน พวกท่านก็ใช้ชีวิตตามเนื้อหนังและประพฤติอย่างคนทั่วไปไม่ใช่หรือ?" เพราะเมื่อคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าติดตามเปาโล" และอีกคนกล่าวว่า "ข้าพเจ้าติดตามอปอลโล" พวกท่านก็เป็นเหมือนคนทั่วไปไม่ใช่หรือ?" อปอลโลคือใคร เปาโลคือใคร คือผู้รับใช้ที่ได้สอนพวกท่านให้เชื่อ ตามงานที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงมอบหมายไว้ให้แก่แต่ละคน

⁶ข้าพเจ้าปลูก อปอลโลรดน้ำ แต่พระเจ้าทรงทำให้เติบโต⁷ ดังนั้นคนที่ปลูกและคนที่รดน้ำไม่สำคัญอะไร แต่พระเจ้าผู้ทรงทำให้เติบโตนั้นต่างหากที่สำคัญ

⁸บัดนี้คนที่ปลูกและคนที่รดน้ำก็เป็นหนึ่งเดียวกันและแต่ละคนก็จะได้รับค่าจ้างตามที่ได้ลงแรงไป⁹เพราะเราเป็นเพื่อนร่วมงานของพระเจ้า พวกท่านทั้งหลายเป็นอุทยานของพระเจ้า เป็นสิ่งปลูกสร้างของพระเจ้า

¹⁰โดยพระคุณของพระเจ้าที่ได้ประทานแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้วางรากฐานลงแล้วอย่างนายช่างผู้ชำนาญ และอีกคนก็มาทอขึ้นจากรากฐานนั้น แต่ละคนจะระวังให้ตัวจะทอขึ้นจากรากฐานนั้นอย่างไร¹¹เพราะไม่มีผู้ใดจะวางรากฐานอื่นได้อีก นอกจากที่ได้ถูกวางลงไปแล้วคือพระเยซูคริสต์

¹²บัดนี้บนรากฐานนั้น หากใครก่อสร้างด้วยทองคำ เงิน เพชรพลอย ไม้ หญ้าแห้ง หรือฟาง¹³ การงานของแต่ละคนก็จะปรากฏให้เห็น เพราะแสงสว่างจะเปิดเผยให้เห็น คือจะถูกเผยให้เห็นด้วยไฟ ไฟนั้นจะพิสูจน์การงานที่แต่ละคนได้ทำ

¹⁴ถ้าการงานของใครทนอยู่ได้ เขาก็จะได้รับรางวัล¹⁵ถ้าการงานของใครถูกเผาไหม้ไป เขาก็จะทนทุกข์กับการสูญเสีย ส่วนตัวเขาเองจะรอดแต่เหมือนหนีรอดจากไฟ

¹⁶ท่านไม่รู้ว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตในพวกท่าน?¹⁷ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของเจ้านั้นบริสุทธิ์ และพวกท่านก็เช่นกัน

¹⁸อย่าให้ใครหลอกลวงตัวเอง ถ้าใครในพวกท่านคิดว่าตัวมีปัญหาตามหลักของยุคนี้ จงให้คนนั้นยอมเป็นคน "โง่" เพื่อที่จะได้เป็นคนมีปัญหา¹⁹เพราะว่าปัญหาของโลกนี้เป็นความโง่เขลาสำหรับพระเจ้า ดังที่เขียนไว้ว่า "พระองค์ทรงจับคนมีปัญหาด้วยอุบายของเขาเอง"²⁰และมีเขียนไว้อีกว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าความคิดของพวกเรามีปัญหานั้นไร้ประโยชน์"

²¹ดังนั้นอย่าโอ้อวดเรื่องมนุษย์เลย เพราะว่าทุกสิ่งเป็นของท่านทั้งหลาย²²ไม่ว่าเปาโล หรืออปอลโล หรือเคเฟาส หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือสิ่งต่างๆ ในปัจจุบัน หรือสิ่งต่างๆ ในอนาคต ทุกสิ่งล้วนเป็นของท่านทั้งหลาย²³และท่านทั้งหลายก็เป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์ทรงเป็นของพระเจ้า

4 ¹นี่คือสิ่งที่ผู้คนควรจะนับถือพวกเราอย่างไร คืออย่างบรรดาผู้รับใช้ของพระคริสต์และบรรดาผู้อารักขาความจริงอันล้ำลึกของพระเจ้า²สิ่งที่เป็นคุณสมบัติของบรรดาผู้อารักขา คือการที่พวกเขาต้องเป็นคนที่มีวางใจได้

³แต่สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยมากหากข้าพเจ้าต้องถูกตัดสินโดยพวกท่านหรือโดยมนุษย์คนใด เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ตัดสินแม้กระทั่งตัวเอง ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าข้าพเจ้าถูกตั้งข้อหาอะไร แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าข้าพเจ้าไม่มีความผิด มีแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่พิพากษาข้าพเจ้า

⁵ดังนั้นอย่าประกาศการพิพากษาเกี่ยวกับสิ่งใดก่อนถึงเวลา ก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จกลับมา พระองค์จะทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆ ของความมืดที่ซ่อนอยู่ และจะทรงเผยความมุ่งหมายต่างๆ ในใจ เมื่อนั้นแต่ละคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า

⁶พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้าได้นำหลักการต่างๆ มาใช้ในตัวข้าพเจ้าเองและอุปโลกเพื่อประโยชน์ของพวกท่าน เพื่อพวกท่านจะได้เรียนรู้จากพวกเราถึงความหมายที่ได้กล่าวไว้ว่า "อย่าออกนอกขอบเขตที่ได้เขียนไว้" เพื่อว่าจะไม่มีใครในพวกท่านหยิ่งผยองด้วยการยกตัวขึ้นเหนือผู้อื่น⁷ เพราะมีใครที่เห็นว่าท่านแตกต่างจากคนอื่น ๆ หรือ? มีสิ่งใดที่ท่านมีและไม่ได้รับมาเปล่าๆ บ้าง? หากท่านได้รับมาเปล่าๆ ท่านจึงโอ้อวดราวกับว่าท่านไม่ได้รับมาอย่างนั้นเล่า?

⁸ท่านมีทุกอย่างที่ท่านต้องการแล้วสิ ท่านกลายเป็นคนบึ้งคั่งแล้วสิ ท่านได้เริ่มครอบครอง - โดยไม่มีพวกเราแล้วสิ จริงๆ แล้ว ข้าพเจ้าอยากให้ท่านได้ครอบครอง เพื่อที่พวกเราจะได้ครอบครองร่วมกันกับพวกท่านด้วย⁹ เพราะข้าพเจ้าคิดว่าพระเจ้าได้ทรงจัดพวกเราซึ่งเป็นพวกอัครทูตให้ปรากฏในลำดับสุดท้าย และอย่างผู้ต้องโทษประหาร พวกเราได้กลายมาเป็นภาพที่ปรากฏต่อโลก - ต่อเหล่าทูตสวรรค์และต่อมนุษย์ทั้งปวง

¹⁰พวกเราเป็นคนโง่เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ แต่ท่านทั้งหลายเป็นคนมีปัญญาในพระคริสต์ พวกเราอ่อนกำลังแต่พวกท่านเข้มแข็ง ท่านทั้งหลายได้รับเกียรติ แต่พวกเราไม่ได้รับเกียรติ¹¹ จนถึงเวลานี้พวกเราก็ยังหิวและกระหาย พวกเราไม่มีเสื้อผ้าใส่ ถูกเขียนอย่างการุณ และพวกเราไม่มีที่อาศัยเป็นหลักแหล่ง

¹²พวกเราทำงานหนักด้วยมือของพวกเราเอง เมื่อถูกด่าพวกเราคืออวยพร เมื่อถูกข่มเหงพวกเราที่ยืนหยัด¹³ เมื่อถูกใส่ร้ายพวกเราที่พูดด้วยความกรุณา พวกเราได้กลายเป็นเหมือนกับขยะของโลก และเหมือนสิ่งสกปรกที่สุดของทุกสิ่ง และยังเป็นอยู่จนถึงบัดนี้

¹⁴ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนสิ่งเหล่านี้มาเพื่อให้พวกท่านอับอาย แต่เพื่อเตือนพวกท่านในฐานะที่ท่านทั้งหลายเป็นลูกที่รักของข้าพเจ้า¹⁵ เพราะในพระคริสต์ ถึงแม้พวกท่านมีผู้พิทักษ์เป็นหมื่นคน แต่พวกท่านจะมีบิดาหลายคนก็ไม่ได้ เพราะในพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าได้กลายมาเป็นบิดาของท่านทั้งหลายผ่านทางข่าวประเสริฐ¹⁶ ดังนั้นข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายทำตามอย่างข้าพเจ้า

¹⁷เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงส่งทิโมธีผู้รัก และซื่อสัตย์ในองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เขาจะได้ให้ท่านระลึกถึงการดำเนินชีวิตต่างๆ ของข้าพเจ้าในพระคริสต์ ตามที่ข้าพเจ้าสอนพวกเขาในทุกที่และในทุกคริสตจักร¹⁸ บัดนี้บางคนในพวกท่านได้หยิ่งผยอง ทำตัวราวกับว่าข้าพเจ้าจะไม่มาหาพวกท่าน

¹⁹หากเป็นพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าจะมาหาพวกท่านในไม่ช้า ตอนนั้นข้าพเจ้าก็จะได้รับรู้ ไม่เพียงแต่คำพูดของคนเหล่านี้ที่หยิ่งผยอง แต่ที่ข้าพเจ้าจะดูฤทธิ์เดชของพวกเขาดูด้วย²⁰ เพราะว่าราชอาณาจักรของพระเจ้านั้นไม่ได้ประกอบด้วยคำพูด แต่ด้วยฤทธิ์เดช²¹ พวกท่านจะเอาแบบไหน? จะให้ข้าพเจ้ามาหาท่านด้วยไม้เรียว หรือด้วยความรักและด้วยใจอ่อนสุภาพ?

5 ¹เราได้ยินรายงานว่ามีการประพฤติผิดทางเพศในพวกท่าน เป็นการประพฤติผิดชนิดที่ไม่ปล่อยให้เกิดขึ้นแม้กระทั่งในบรรดาคนต่างชาติ มีรายงานมาว่ามีคนหนึ่งในพวกท่านหลับนอนกับภรรยาของบิดาของเขา² และพวกท่านยังลำพองใจ แทนที่พวกท่านควรสลดใจไม่ใช่หรือ? ผู้ที่ทำสิ่งนี้จะต้องถูกขับออกจากพวกท่าน

³แม้ตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ด้วย แต่ข้าพเจ้ายังคงอยู่ที่นั่นในฝ่ายวิญญาณ ข้าพเจ้าจึงตัดสินลงโทษคนที่ทำผิดนั้นเสมือนว่าข้าพเจ้าอยู่ที่นั่นด้วย⁴ เมื่อพวกท่านรวมตัวกันในนามขององค์พระเยซูเจ้าของเราและวิญญาณของข้าพเจ้าก็อยู่ที่นั่นด้วยในทุกรูปภาพขององค์พระเยซูเจ้าของเรา⁵ ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้เพื่อมอบเขาให้แก่ซาตานเพื่อการทำลายเนื้อหนัง เพื่อวิญญาณของเขาจะรอดได้ในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า

⁶การโอ้อวดของพวกท่านนั้นไม่ดีเลย พวกท่านไม่รู้หรือว่าเชื่อเพียงเล็กน้อยทำให้แปดสิบถึงกึ่งร้อยผู้ขึ้นได้⁷ พวกท่านจงชำระตัวเองจากเชื้อเก่าเพื่อพวกท่านจะได้เป็นแปดสิบใหม่ กลายเป็นชนมโป่งไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ถูกแกะปัสคาของพวกท่านนั้นได้ถูกถวายเป็นเครื่องบูชาแล้ว⁸ ดังนั้นพวกเราจึงมาลงเทศกาลกัน ไม่ใช่ด้วยเชื้อเก่าที่เป็นเชื้อของความประพฤติชั่วและความเลวทราม แต่ตรงกันข้ามให้พวกเรามาลงด้วยชนมโป่งไร้เชื้อ คือด้วยความจริงใจและความจริง

⁹ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลายว่า อย่าคบค้าสมาคมกับผู้คนที่ไม่ประพฤติผิดทางเพศ¹⁰ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงคนบาปของโลกนี้ หรือคนโลก หรือคนโง่ หรือคนที่กราบไหว้รูปเคารพ เพราะการที่จะอยู่ห่างจากพวกเขานั้น ท่านจะต้องออกไปจากโลก

¹¹แต่บัดนี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายไม่ให้คบค้าสมาคมกับใครก็ตามที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้โง่แต่ยังเป็นคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในการประพฤติผิดทางเพศ หรือยังเป็นคนโง่ หรือยังเป็นคนที่กราบไหว้รูปเคารพ หรือยังเป็นคนให้ร้าย หรือยังเป็นคนขี้อ หรือยังเป็นคนโง่ อย่าแม้กระทั่งจะกินร่วมกับคนเช่นนั้น¹² เพราะข้าพเจ้าจะไปเกี่ยวข้องกับตัดสินลงโทษคนเหล่านั้นที่อยู่นอกคริสตจักรได้อย่างไร? แต่ตรงกันข้าม พวกท่านต้องตัดสินลงโทษคนเหล่านั้นที่อยู่ภายในคริสตจักรมิใช่หรือ?¹³ แต่พระเจ้าจะเป็นผู้ที่พิพากษาคนเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกเอง "จงขับคนชั่วออกจากท่ามกลางพวกท่าน"

6 ¹เมื่อผู้ใดในพวกท่านขัดแย้งกันกับคนอื่น ๆ ควรหรือที่เขาจะไปว่าความกันที่ศาลต่อหน้าผู้พิพากษาที่ไม่ได้เป็นผู้เชื่อแทนที่จะไปอยู่ต่อหน้าผู้เชื่อทั้งหลาย?² พวกท่านไม่รู้หรือว่าผู้เชื่อนั้นจะพิพากษาโลก? และถ้าหากพวกท่านจะพิพากษาโลก ท่านทั้งหลายไม่สามารถจัดการสิ่งต่างๆ ที่เป็นเรื่องเล็กน้อยเหล่านี้ได้เลยหรือ? พวกท่านไม่รู้หรือว่าพวกเราจะพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์? แล้วยิ่งกว่านั้น พวกเราตัดสินเรื่องของชีวิตนี้ไม่ได้เลยหรือ?

⁴ดังนั้นหากท่านทั้งหลายต้องการตัดสินคดีความต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ทำไมพวกท่านวางคดีความต่างๆ ท่านเองนี้ไว้กับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในคริสตจักรเล่า? ข้าพเจ้าพูดเรื่องนี้เพื่อให้พวกท่านละอาย ไม่มีใครในท่ามกลางพวกท่านมีปัญญาพอที่จะจัดการกับความขัดแย้งระหว่างพี่น้องทั้งหลายหรือ? แต่กลายเป็นว่าผู้เชื่อคนหนึ่งไปฟ้องร้องผู้เชื่ออีกคนกับศาล และคดีความนั้นก็ถูกยื่นต่อผู้พิพากษาซึ่งไม่ได้เป็นผู้เชื่อ

⁷ความจริงคือเมื่อมีความขัดแย้งต่างๆ ทั้งสิ้นในระหว่างคริสเตียน นั่นคือความล้มเหลวสำหรับพวกท่าน ทำไมพวกท่านไม่ยอมทนทุกข์เพราะความผิดเสีย? ทำไมพวกท่านไม่ยอมถูกโทษ?⁸ แต่พวกท่านกลับทำผิดและหลอกผู้อื่น และคนเหล่านี้ก็เป็นพวกพี่น้องของพวกท่านเอง

⁹พวกท่านไม่รู้หรือว่าคนอธรรมจะไม่ได้รับมรดกในราชอาณาจักรของพระเจ้า? อย่าหลงเชื่อคำหลอกลวง คนที่ประพฤติผิดทางเพศ พวกกราบไหว้รูปเคารพ พวกล่วงประเวณี พวกผู้ชายขายตัว คนเหล่านั้นที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ¹⁰ พวกขโมย พวกโลภ พวกขี้เหล้า พวกให้ร้าย พวกคนโกง - ไม่มีผู้ใดในพวกเขาจะได้รับมรดกในราชอาณาจักรของพระเจ้า¹¹ และบางคนในพวกท่านเคยเป็นแบบนั้น แต่ท่านทั้งหลายได้รับการชำระแล้ว แต่ท่านทั้งหลายได้ถูกมอบไว้ต่อพระเจ้าแล้ว แต่ท่านทั้งหลายได้ถูกทำให้ชอบธรรมต่อพระเจ้าแล้ว ในนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า และโดยพระวิญญาณของพระเจ้าของพวกเรา

¹²"ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้" แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งจะเป็นประโยชน์ "ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้" แต่ข้าพเจ้าจะไม่ยอมถูกบงการโดยสิ่งใดๆ¹³"อาหารนั้นมีไว้สำหรับกระเพาะ และกระเพาะก็มีไว้สำหรับอาหาร" แต่พระเจ้าจะเป็นผู้ที่ทำลายทั้งคู่ ร่างกายไม่ได้มีไว้เพื่อการประพฤติผิดทางเพศ แต่ตรงกันข้ามร่างกายมีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะจัดเตรียมสำหรับร่างกาย

¹⁴พระเจ้าทรงทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นมาและจะทรงทำให้พวกเราเป็นขึ้นมาโดยฤทธานุภาพของพระองค์ด้วย¹⁵ พวกท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของพวกท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์? ควรหรือที่ข้าพเจ้าจะเอาอวัยวะของพระคริสต์ไปเข้าส่วนกับโสเภณี? อย่าให้เป็นอย่างนั้น

¹⁶พวกท่านไม่รู้หรือว่าคนที่เข้าส่วนกับคนขายตัวก็กลายเป็นเนื้อเดียวกันกับเธอ? ดังที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า "ทั้งสองจะกลายเป็นเนื้อเดียวกัน"¹⁷ แต่ผู้ที่เข้าส่วนกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็กลายเป็นวิญญาณเดียวกันกับพระองค์

¹⁸จงวิ่งหนีเสียจากการประพฤติผิดทางเพศ บาปอื่นๆ นอกจากนี้ทั้งหมดที่มนุษย์ทำนั้นอยู่นอกร่างกาย แต่ผู้ที่ประพฤติผิดทางเพศนั้นได้ทำบาปต่อร่างกายตนเอง

¹⁹พวกท่านไม่รู้หรือว่าร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้สถิตภายในพวกท่านเป็นผู้ที่ได้รับมาจากพระเจ้า? พวกท่านไม่รู้หรือว่าพวกท่านไม่ได้เป็นเจ้าของตัวพวกท่านเอง?²⁰ เพราะพระเจ้าทรงจ่ายราคาสูงเพื่อซื้อท่านทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้จึงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด

7 ¹เกี่ยวกับประเด็นที่พวกท่านเขียนมานั้น "การที่ผู้ชายไม่แตะต้องผู้หญิงเลยเป็นเรื่องที่ดีแล้ว"² แต่เนื่องจากมีสิ่งล่อใจต่างๆ ที่จะนำไปสู่การประพฤติผิดทางเพศ ผู้ชายแต่ละคนควรมีภรรยาเป็นของตน และผู้หญิงแต่ละคนควรมีสามีเป็นของตน

³สามีควรทำหน้าที่สามีต่อภรรยาของตนอย่างสมบูรณ์ และเช่นกันภรรยาก็ควรทำหน้าที่ภรรยาต่อสามีของตนอย่างสมบูรณ์ด้วย⁴ ภรรยาไม่มีสิทธิเหนือร่างกายของตน แต่สิทธินั้นเป็นของสามี ในทำนองเดียวกันสามีก็ไม่มีสิทธิเหนือร่างกายของตน แต่สิทธินั้นเป็นของภรรยา

⁵อย่าปฏิเสธการมีความสัมพันธ์อันสามีภรรยาต่อกัน นอกจากที่ได้ตกลงร่วมกันเป็นระยะเวลานานตามที่กำหนด จงทำสิ่งนี้เพื่อที่พวกท่านจะได้อุทิศตัวในทางอธิษฐาน จากนั้นก็ควรกลับมามีความสัมพันธ์ต่อกันอีก เพื่อที่ซาตานจะได้ล่อลวงพวกท่านเพราะว่าพวกท่านขาดการควบคุมตนเอง⁶ แต่ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้กับพวกท่านเพื่อเป็นการอนุญาต และไม่ใช่การสั่ง⁷ ข้าพเจ้าปรารถนาให้ทุกคนเป็นเหมือนข้าพเจ้า แต่ว่าแต่ละคนก็มีของประทานของตนจากพระเจ้า คนหนึ่งมีของประทานชนิดนี้และอีกคนมีชนิดนั้น

⁸ข้าพเจ้าขอพูดกับคนที่ไม่แต่งงานและคนที่เฝ้ามาย่ว่า เป็นการดีถ้าพวกเขาจะอยู่เป็นโสดต่อไปเช่นเดียวกับข้าพเจ้า⁹ แต่หากพวกเขาไม่สามารถควบคุมตนเองได้ พวกเขาควรจะแต่งงาน เพราะให้พวกเขาแต่งงานเสียก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อนด้วยกามราคะ

¹⁰ส่วนคนที่แต่งงานแล้ว ข้าพเจ้าขอสิ่ง ไม่ใช่ตัวข้าพเจ้าเอง แต่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า "ภรรยาไม่ควรแยกจากสามี"¹¹ แต่หากเธอแยกจากสามีของเธอแล้ว เธอก็ไม่ควรจะแต่งงานใหม่ หรือไม่ก็กลับไปคืนดีกับเขา และ "สามีไม่ควรที่จะหย่าภรรยา"

¹²ข้าพเจ้าขอสากล่าวกับพวกที่หลือคือข้าพเจ้ากล่าวเอง ไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส ว่าหากพี่น้องคนใดมีภรรยาที่ไม่ได้เป็นผู้เชื่อ และหากเธอพึงพอใจที่จะอยู่กับเขา เขาก็ไม่ควรหย่าเธอ¹³ หากผู้หญิงคนไหนมีสามีที่ไม่ได้เป็นผู้เชื่อ และหากเขาพึงพอใจที่จะอยู่กับเธอ เธอก็ไม่ควรหย่าจากเขา¹⁴ ด้วยว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นก็ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ผ่านทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อนั้นก็ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ผ่านทางสามี ไม่เช่นนั้นลูกๆ ของพวกท่านก็เป็นมลทิน แต่ในความเป็นจริงคือพวกเขาได้รับการชำระแล้ว

¹⁵แต่ถ้าคู่ครองที่ไม่เป็นคริสเตียนจะจากไป ก็ให้เขาไป ในกรณีเช่นนี้ พี่น้องชายหรือหญิงไม่ได้ถูกผูกมัดไว้กับคำปฏิญาณของพวกเขา พระเจ้าทรงเรียกพวกเราให้อยู่อย่างสันติ¹⁶ ท่านทั้งหลายผู้เป็นภรรยา พวกท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าพวกท่านจะช่วยสามีของพวกท่านให้รอดได้? หรือ ท่านทั้งหลายผู้เป็นสามี พวกท่านจะรู้ได้อย่างไรว่าพวกท่านจะช่วยภรรยาของพวกท่านให้รอดได้?

¹⁷เพียงแต่ให้แต่ละคนดำเนินชีวิตตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดให้เขา และตามที่พระเจ้าได้ทรงเรียกเขาแต่ละคน นี่คือคำสั่งของข้าพเจ้าต่อคริสตจักรทั้งหมด¹⁸ มีคนไหนที่เข้าสู่หนัดแล้วเมื่อเขาได้รับการทรงเรียกให้มาเชื่อ? เขาก็ไม่ควรพยายามทำตัวเหมือนคนที่ยังไม่เข้าสู่หนัด มีคนไหนที่ยังไม่ได้เข้าสู่หนัดเมื่อเขาได้รับการทรงเรียกให้มาเชื่อ? เขาก็ไม่ควรต้องเข้าสู่หนัด¹⁹ เพราะว่าการเข้าสู่หนัดหรือการไม่เข้าสู่หนัดนั้นไม่สำคัญอะไร แต่การเชื่อฟังพระบัญญัติต่างๆ ของพระเจ้าต่างหากที่สำคัญ

²⁰แต่ละคนควรอยู่ในฐานะที่เขาเคยอยู่เมื่อครั้งที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้มาเชื่อ²¹พระเจ้าทรงเรียกพวกท่านเมื่อท่านเป็นทาสอยู่หรือ? อย่างกังวลเลย แต่หากท่านทั้งหลายสามารถเป็นไทได้ ก็จงใช้สิทธิ์นั้น²²เพราะผู้ใดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกเมื่อเป็นทาส ผู้นั้นก็เป็นเสรีชนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในทำนองเดียวกันผู้ที่ได้รับการทรงเรียกให้มาเชื่อเมื่อเป็นไท เขาก็เป็นทาสของพระคริสต์²³พระเจ้าทรงจ่ายราคาสูงเพื่อซื้อท่านทั้งหลาย ดังนั้นจงอย่าเป็นทาสของมนุษย์²⁴พี่น้องทั้งหลาย พวกเราแต่ละคนเคยอยู่ในฐานะใดเมื่อพวกเราถูกเรียกให้มาเชื่อ ก็ให้พวกเราอยู่ในฐานะนั้นต่อไป

²⁵เรื่องคนเหล่านั้นที่ไม่เคยแต่งงาน ข้าพเจ้าไม่ได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ข้าพเจ้าขอออกความเห็นในฐานะที่เป็นผู้ได้รับพระเมตตาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นผู้ที่ไว้ใจได้²⁶ดังนั้นเพราะวิกฤตที่กำลังใกล้เข้ามา ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องดีที่ทุกคนจะอยู่อย่างที่เขาเป็นอยู่

²⁷ท่านแต่งงานแล้วหรือ? ก็อย่าหากทางหย่าร้างเลย หากท่านยังไม่ได้แต่งงาน ก็อย่าเสาะหากภรรยาเลย²⁸แต่ถ้าท่านแต่งงาน ท่านก็ไม่ได้ทำบาป และหากผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานได้แต่งงาน เธอก็ไม่ไม่ได้ทำบาป แต่คนเหล่านั้นที่แต่งงานจะมีความสุขหลายอย่างในชีวิต และข้าพเจ้าปรารถนาที่จะกับท่านไว้จากสิ่งเหล่านี้

²⁹พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าเวลาเหลือน้อยแล้ว จากนั้นไปให้พวกที่มีภรรยาดำเนินชีวิตราวกับว่าไม่มีภรรยา³⁰พวกที่เคร่าไศควรทำตัวราวกับว่าพวกเขาไม่มีเคร่าไศ และพวกที่ชื่นชมยินดีราวกับว่าพวกเขาไม่ได้ชื่นชมยินดี และพวกที่ซื้อของก็ราวกับว่าพวกเขาไม่ได้เป็นเจ้าของสิ่งใด³¹และคนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของทางโลกก็ไม่ควรแสดงออกราวกับว่าพวกเขาเข้าไปพัวพันอย่างเต็มที่กับสิ่งเหล่านั้น เพราะระบบของโลกนี้กำลังจะถึงจุดจบ

³²ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านเป็นอิสระจากความกังวลต่างๆ ผู้ชายที่ไม่ได้แต่งงานก็เอาใจใส่ในการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าจะทำอย่างไรให้พระองค์พอพระทัย³³แต่ผู้ชายที่แต่งงานแล้วก็เอาใจใส่ในการทำงานของโลกว่าจะทำอย่างไรให้ภรรยาพอใจ³⁴เขาถูกแยกเป็นสองส่วน ฝ่ายผู้หญิงที่ไม่แต่งงานหรือหญิงพรหมจารีก็เอาใจใส่ในการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าจะทำอย่างไรจึงจะได้เป็นคนบริสุทธิ์ในฝ่ายร่างกายและในฝ่ายวิญญาณ แต่ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วก็เอาใจใส่ในการทำงานของโลกว่าจะทำอย่างไรให้สามีของเธอพอใจ

³⁵ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้เพื่อผลประโยชน์ของพวกท่านเองและไม่ได้เอาอะไรมาบีบบังคับพวกท่าน ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งนี้เพื่อให้พวกท่านทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อที่พวกท่านจะอุทิศตนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่มีอะไรมาทำให้ไขว่ไขว

³⁶แต่หากชายใดคิดว่าเขาไม่สามารถปฏิบัติต่อคู่หมั้นของเขาอย่างให้เกียรติได้ และหากเขามีอายุเลยวัยแต่งงานแล้ว และถึงเวลาที่จะต้องแต่งงานแล้ว ชายผู้นั้นก็ควรทำในสิ่งที่เขาต้องการ เขาไม่ได้ทำบาป พวกเขาควรแต่งงานกัน³⁷แต่ชายใดที่ตั้งใจแน่วแน่ หากเขาไม่ได้รู้สึกกดดัน แต่สามารถควบคุมความต้องการของตัวเองได้ และหากเขาตัดสินใจว่าจะทำสิ่งนี้ ก็จะรักษาคู่หมั้นของเขาให้บริสุทธิ์ เขาก็ทำได้แล้ว³⁸ดังนั้นคนที่แต่งงานกับคู่หมั้นของเขา ก็ทำได้แล้ว และคนที่เลือกที่จะไม่แต่งงานก็ทำได้ยิ่งกว่า

³⁹ภรรยาต้องผูกพันกับสามีของเธอจนตราบเท่าที่เขามีชีวิตอยู่ แต่หากสามีของเธอตาย เธอก็เป็นอิสระที่จะแต่งงานกับผู้ใดก็ตามที่เธอปรารถนาจะแต่งงานด้วย แต่ต้องเป็นผู้ที่เชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น⁴⁰แต่ตามความเห็นของข้าพเจ้านั้นเธอย่อมมีความสุขกว่าหากเธอมีชีวิตอยู่อย่างที่เป็นอยู่ และข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีพระวิญญาณของพระเจ้าด้วย

8 ¹ส่วนเรื่องอาหารที่ใช้บูชารูปเคารพนั้น พวกเราเห็นว่า เราทุกคนต่างก็มีความรู้ ความรู้นี้ทำให้เราปล่อยแต่ความรักเสริมสร้างขึ้น²หากผู้ใดคิดว่าเขารู้สิ่งใดแล้ว ผู้นั้นก็ยังไม่รู้อย่างที่เขาคควรรู้เลย³แต่หากผู้ใดรักพระเจ้า พระองค์ก็ทรงรู้จักผู้นั้น

⁴ฉะนั้นเรื่องการกินอาหารที่ใช้บูชารูปเคารพต่างๆ นั้น พวกเราอยู่แล้วว่า รูปเคารพในโลกนี้นั้น ไม่ได้มีความหมายใดๆ เลย และมีพระเจ้าเพียงองค์เดียว ไม่มีพระเจ้าอื่น⁵แม้ว่าสิ่งที่เขาเรียกกันว่าเป็นพระนั้น อาจจะมียูจริง ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก อย่างมี "พระ" และ "เจ้า" มากมาย⁶แต่สำหรับพวกเรานั้น มีพระเจ้าพระบิดาเพียงองค์เดียว ทุกสิ่งมาจากพระองค์ และพวกเรายู่เพื่อพระองค์ และองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเพียงองค์เดียว ทุกสิ่งมีอยู่โดยทางพระองค์ และพวกเรามีชีวิตอยู่โดยทางพระองค์

⁷อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนมีความรู้อย่างนี้ เพราะบางคนที่เคยบูชารูปเคารพมาก่อน เมื่อพวกเขากินอาหารนี้ก็ถือว่าเป็นของบูชาแก่รูปเคารพจริงๆ จิตสำนึกผิดชอบของพวกเขาจึงอ่อนอยู่ จึงเป็นมลทิน

⁸แต่อาหารไม่ได้ทำให้ผู้นำเสนอตัวของพวกเราต่อพระเจ้า พวกเราไม่ได้แ่ลลงหากพวกเราไม่กิน และก็ไม่ได้ตั้งขึ้นหากพวกเราไม่⁹แต่จงระวัง อย่าให้เสรีภาพของพวกท่านนั้นเป็นเหตุให้ผู้ที่ยึดมั่นในความเชื่อต้องสะดุด¹⁰เพราะหากว่ามีใครเห็นพวกท่านผู้มีความรู้ กินอาหารในวิหารของรูปเคารพ จิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนแอของเขาก็จะฮึกเหิมขึ้นจนกินของที่บูชาแก่รูปเคารพไม่ใช่หรือ?

¹¹ดังนั้น ความรู้ของพวกท่านในเรื่องธรรมชาติแก่ของรูปเคารพได้ทำลายผู้ที่อ่อนแอกว่า ซึ่งเป็นพี่น้องที่พระคริสต์ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อพวกเขา¹²ฉะนั้นเมื่อพวกท่านทำบาปต่อพวกพี่น้องและทำร้ายจิตสำนึกผิดชอบที่อ่อนแอของพวกเข ท่านก็ได้ทำบาปต่อพระคริสต์¹³ดังนั้นหากอาหารเป็นเหตุให้ผู้พี่น้องของข้าพเจ้าสะดุด ข้าพเจ้าก็จะไม่กินเนื้อสัตว์อีกเลย เพื่อที่ข้าพเจ้าจะไม่เป็นเหตุให้ผู้พี่น้องของข้าพเจ้าล้มลง

¹ข้าพเจ้ามิได้เป็นไทหรือ? ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครทูตหรือ? ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาหรือ? ท่านทั้งหลายมิได้เป็นคนงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ? ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครทูตต่อคนอื่น อย่างน้อยๆ ข้าพเจ้าก็เป็นอัครทูตต่อพวกท่าน เพราะพวกท่านคือหลักฐานพิสูจน์การเป็นอัครทูตในองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

³นี่คือคำให้การของข้าพเจ้าต่อคนเหล่านั้นที่ไต่สวนข้าพเจ้าว่า⁴พวกเราไม่มีสิทธิ์ที่จะกินและดื่มหรือ? พวกเราไม่มีสิทธิ์ที่จะพาภรรยาที่เป็นผู้เชื่อไปกับพวกเราเหมือนอย่างพวกอัครทูตที่เหลือ หรืออย่างพวกพี่น้องในองค์พระผู้เป็นเจ้า และเคฟาสทำอยู่หรือหรือ? ⁶มีเฉพาะบารนาบัสและข้าพเจ้าเท่านั้นที่จะต้องทำงานหรือ?

⁷ใครบ้างที่เป็นทหารแล้วออกค่าใช้จ่ายเอง? ใครบ้างที่ทำสวนองุ่นแล้วไม่ได้กินผลของมัน? หรือใครบ้างที่เลี้ยงฝูงสัตว์แล้วไม่ได้ดื่มน้ำนมจากฝูงสัตว์นั้น? ⁸ข้าพเจ้ากล่าวสิ่งเหล่านี้ด้วยอำนาจมนุษย์หรือ? ธรรมเนียมปฏิบัติได้กล่าวไว้ด้วยมิใช่หรือ?

⁹เพราะมีเขียนไว้ในธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสว่า "อย่าเอาเตกร้อครอบปากวัวเมื่อมันกำลังนวดข้าว" พระเจ้าทรงห่วงว้าวจริงๆ หรือ? ¹⁰มิใช่พระองค์กำลังตรัสถึงพวกเราหรือหรือ? สิ่งนี้ได้เขียนไว้เพื่อพวกเรา เพราะคนที่ไถนา ก็ควรไถด้วยความหวัง ผู้ที่นวดข้าวก็ควรนวดด้วยความคาดหวังว่าจะได้ส่วนแบ่งเมื่อเก็บเกี่ยว ¹¹หากพวกเราห่วงสิ่งต่างๆ ฝ่ายวิญญาณท่ามกลางพวกท่าน แล้วมากไปหรือที่พวกเราจะเกี่ยวเกี่ยวสิ่งต่างๆ ฝ่ายวัตถุจากพวกท่านบ้าง?

¹²หากคนอื่นได้รับสิทธิ์นี้จากพวกท่าน พวกเราไม่ควรที่จะได้มากกว่านั้นหรือ? ถึงกระนั้น พวกเราก็ไม่ได้ทวงสิทธิ์นี้เลย ตรงกันข้าม พวกเรายอมทนทุกอย่างเพื่อจะไม่เป็นสิ่งขัดขวางข่าวประเสริฐของพระคริสต์ ¹³พวกท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่ปรนนิบัติอยู่ในพระวิหาร ก็ได้รับอาหารจากพระวิหารนั้น? พวกท่านไม่รู้หรือว่าคนเหล่านั้นที่ปรนนิบัติตรงแท่นบูชา ก็ได้ส่วนแบ่งจากของถวายที่แท่นบูชานั้น? ¹⁴ในทำนองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่าคนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐ ควรจะได้รับการเลี้ยงชีพจากข่าวประเสริฐนั้น

¹⁵แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ทวงสิทธิ์ใดๆ เหล่านี้เลย และข้าพเจ้ามิได้เขียนสิ่งเหล่านี้เพื่อจะให้ใครทำสิ่งใดให้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าตายเสียยิ่งดีกว่าที่จะให้ใครถอดถอนข้าพเจ้าจากการโอ้อวดนี้ ¹⁶เพราะถึงแม้ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐ ข้าพเจ้าไม่มีเหตุที่จะโอ้อวดได้ เพราะนี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องทำ และวิถีที่ข้าพเจ้าหา ข้าพเจ้ามิได้ประกาศข่าวประเสริฐ

¹⁷เพราะหากข้าพเจ้าทำสิ่งนี้อย่างเต็มใจ ข้าพเจ้าก็มีรางวัล แต่หากไม่เต็มใจ ข้าพเจ้าก็ยังมีความรักชอบที่ได้รับมอบไว้กับข้าพเจ้า ¹⁸ถ้าเช่นนั้นรางวัลของข้าพเจ้าคืออะไร? นั่นคือเมื่อข้าพเจ้าประกาศ ข้าพเจ้าให้ข่าวประเสริฐโดยไม่คิดราคาและไม่ได้ใช้สิทธิ์ในข่าวประเสริฐนั้นอย่างเต็มที่

¹⁹เพราะถึงแม้ข้าพเจ้าเป็นอิสระจากทุกคน ข้าพเจ้าก็ยอมเป็นผู้ทาสของทุกคน เพื่อข้าพเจ้าจะได้คนมากขึ้น ²⁰ต่อพวกยิว ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนยิว เพื่อจะได้พวกยิว ต่อคนเหล่านั้นที่อยู่ใต้ธรรมเนียมปฏิบัติ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนที่อยู่ใต้ธรรมเนียมปฏิบัติ เพื่อจะได้คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้ธรรมเนียมปฏิบัติ ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้แม้ตัวข้าพเจ้าเองไม่ได้อยู่ใต้ธรรมเนียมปฏิบัติ

²¹ต่อคนเหล่านั้นที่อยู่นอกธรรมเนียมปฏิบัติ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนที่อยู่นอกธรรมเนียมปฏิบัติ แม้ข้าพเจ้าเองไม่ได้อยู่นอกพระบัญญัติของพระเจ้า แต่อยู่ใต้พระบัญญัติของพระคริสต์ ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้เพื่อจะได้คนเหล่านั้นที่อยู่นอกธรรมเนียมปฏิบัติ ²²ต่อคนอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็ทำตัวเหมือนคนอ่อนแอ เพื่อจะได้คนอ่อนแอ นั้น ข้าพเจ้ายอมเป็นคนถูกขูดต่อคนทั้งปวง เพื่อข้าพเจ้าจะช่วยเขาให้รอดได้บ้างโดยทุกวิถีทาง ²³ข้าพเจ้าทำทั้งหมดนี้เพราะเห็นแก่ข่าวประเสริฐ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนในพระพรแห่งข่าวประเสริฐนั้น

²⁴พวกท่านไม่รู้หรือว่าพวกที่วิ่งแข่งนั้น ต้องวิ่งด้วยกันทุกคน แต่มีเพียงคนเดียวที่ได้รับรางวัล? ดังนั้น จงวิ่งเพื่อชิงรางวัลมาให้ได้ ²⁵นักกีฬาต้องควบคุมตัวเองในการฝึกซ้อมทุกอย่าง พวกเขาทำเพื่อจะได้มงกุฎใบไม้ซึ่งร่วงโรยได้ แต่เราวิ่งเพื่อจะได้มงกุฎซึ่งไม่มีวันร่วงโรย ²⁶แต่กระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ได้วิ่งโดยไม่มีเป้าหมาย หรือต่อม้วยแบบขกลม ²⁷แต่ข้าพเจ้าปราบเนื้อหนังของข้าพเจ้าและให้อยู่ใต้บังคับ เพื่อว่าหลังจากที่ข้าพเจ้าได้ประกาศให้คนอื่นแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่เป็นคนที่ใช้การไม่ได้เสียเอง

10 ¹พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านทราบว่า บรรพบุรุษของเราทุกคนได้อยู่ใต้เมฆ และได้เดินผ่านทะเล ²ทุกคนได้รับบัพติศมาใต้เมฆและในทะเล เข้าส่วนกับโมเสส ³และทุกคนได้รับประทานอาหารฝ่ายวิญญาณอย่างเดียวกัน ⁴ทุกคนได้ดื่มน้ำฝ่ายวิญญาณอย่างเดียวกัน เพราะทุกคนได้ดื่มจากคิลาสฝ่ายวิญญาณที่ติดตามพวกเขา คิลานั้นคือพระคริสต์

⁵แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงพอพระทัยคนส่วนใหญ่ในพวกเขา และศพของพวกเขาก็กระจัดกระจายอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ⁶บัดนี้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็เป็นบทเรียนให้กับพวกเรา ไม่ให้พวกเราปรารถนาที่จะทำสิ่งชั่วร้ายต่างๆ อย่างที่พวกเขาเคยทำ

⁷อย่าเป็นคนกราบไหว้รูปเคารพ อย่างที่บางคนในพวกเขาเคยเป็น ตามที่มิเขียนไว้ว่า "ประชาชนก็บังล่ง กิน และดื่ม และลุกขึ้นเล่นสนุกสนาน" ⁸อย่าให้พวกเราประพฤติผิดทางเพศเหมือนอย่างที่เคยมีคนในพวกเขาได้เคยทำ เพราะในวันเดียว คนจำนวนสองหมื่นสามพันคนต้องตายด้วยเหตุนี้

⁹เช่นเดียวกัน อย่าลองดีกับพระคริสต์ อย่างที่หลายคนในพวกเขาทำ แล้วก็ต้องพินาศด้วย ¹⁰เช่นเดียวกัน อย่าบ่นเหมือนที่หลายคนในพวกเขาทำ แล้วก็ต้องพินาศด้วยกฎธรรมะ

¹¹สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้เกิดกับพวกเขาเพื่อเป็นบทเรียนแก่พวกเรา พวกเขาได้รับการบันทึกไว้เพื่อเป็นแนวทางแก่พวกเรา สำหรับพวกเราผู้ซึ่งมาถึงวาระสุดท้ายของยุคนี้แล้ว ¹²เหตุฉะนั้น คนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว จงระวังให้ดี เพื่อที่เขาจะไม่ล้มลง ¹³ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับพวกท่าน นอกเหนือจาก

การทดลองที่เคยเกิดกับมนุษย์ทุกคน พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ให้พวกท่านถูกทดลองเกินกว่าที่พวกท่านจะทนได้ พร้อมกับการทดลองนั้น พระองค์จะประทานทางหนีรอดด้วย เพื่อที่พวกท่านจะสามารถทนได้

¹⁴ ดังนั้นแหละ พวกที่รักของข้าพเจ้า จงหลีกเลี่ยงการนับถือรูปเคารพ¹⁵ ข้าพเจ้าพูดกับพวกท่านอย่างพูดกับคนมีความเข้าใจ เพื่อพวกท่านจะพิจารณาว่า ข้าพเจ้าหมายถึงอะไร¹⁶ ถ้วยแห่งพระพรที่พวกเราได้โมกษานั้น ทำให้ได้เข้าส่วนในพระโลหิตพระคริสต์มิใช่หรือ? ขนบปึงที่พวกเราหักออก ทำให้ได้เข้าส่วนในพระวรกายพระคริสต์มิใช่หรือ?¹⁷ เนื่องจากมีขนบปึงก่อนเดียว พวกเราซึ่งเป็นหลายบุคคลคือกายเดียว เราทุกคนต่างรับจากขนบปึงก่อนเดียวกันนั้น

¹⁸ จงดูคนอิสราเอลสิ พวกเขาเหล่านั้นที่กินของถวายบูชา ก็มีส่วนร่วมที่แท่นบูชาไม่ใช่หรือ?¹⁹ ดังนั้น ข้าพเจ้าจะว่าอย่างไร? รูปเคารพนั้นสำคัญอะไร? หรืออาหารที่ถวายบูชาแก่รูปเคารพนั้นสำคัญอะไร?

²⁰ แต่ข้าพเจ้าพูดถึงการที่คนต่างชาติถวายบูชานั้นพวกเขาถวายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้กับผีมาร ไม่ได้ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้พวกท่านเป็นผู้มีส่วนร่วมกับผีมาร²¹ ท่านทั้งหลายไม่สามารถที่จะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้า และดื่มจากถ้วยของผีมารได้ พวกท่านไม่สามารถร่วมโต๊ะเสวยขององค์พระผู้เป็นเจ้า และร่วมโต๊ะของผีมารได้²² หรือพวกเราจะยั่วยององค์พระผู้เป็นเจ้าให้หึงหวงหรือ? พวกเรามีกำลังมากกว่าพระองค์หรือ?

²³ "ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้" แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งมีประโยชน์ "ข้าพเจ้าทำสิ่งสารพัดได้" แต่ไม่ใช่ทุกสิ่งทำให้จำเริญขึ้น²⁴ ไม่ควรให้ใครแสวงหาความดีของตนเอง แต่กลับกัน แต่ละคนควรแสวงหาความดีของเพื่อนบ้านของตน

²⁵ พวกท่านอาจจะกินอะไรก็ได้ที่ขายในตลาด โดยไม่ต้องมีคำถามเรื่องใจสำนึกผิดชอบ²⁶ ด้วยว่าโลกเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า และทุกอย่างทั้งหมดในนั้นด้วย²⁷ หากผู้ไม่เชื่อเชิญพวกท่านไปรับประทานอาหาร และพวกท่านอยากไป ก็รับประทานอะไรก็ตามที่เขาจัดเตรียมให้พวกท่าน โดยไม่ต้องถามคำถามเรื่องใจสำนึกผิดชอบ

²⁸ แต่ถ้ามีใครมาบอกพวกท่านว่า "อาหารนี้เขาถวายแก่รูปเคารพแล้ว" ก็อย่ารับประทาน เพื่อเห็นแก่คนที่บอกกับพวกท่าน และเห็นแก่ใจสำนึกผิดชอบ²⁹ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงใจสำนึกผิดชอบของพวกท่านเอง แต่เป็นใจสำนึกผิดชอบของคนอื่นๆ เพราะถ้าไม่เสรีภาพของข้าพเจ้าควรถูกตัดสินโดยใจสำนึกผิดชอบของคนอื่นๆ เล่า?³⁰ ถ้าข้าพเจ้าร่วมรับประทานอาหารด้วยใจชอบพระคุณ ทำไมข้าพเจ้าต้องถูกตีเตือนด้วยสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้ขอบพระคุณนั้นเล่า?

³¹ ดังนั้นแหละ ไม่ว่าท่านจะกิน หรือดื่ม หรือทำสิ่งใด จงทำทุกสิ่งเพื่อพระเกียรติสิริของพระเจ้า³² อย่าทำให้พวกยิว หรือพวกกรีก หรือคริสตจักรของพระเจ้า ขุ่นเคืองไป³³ ข้าพเจ้าพยายามทำให้ทุกคนพอใจในทุกสิ่ง ข้าพเจ้าไม่ได้แสวงหาประโยชน์ของตัวเอง แต่เพื่อประโยชน์ของคนมากมาย ข้าพเจ้าทำสิ่งนี้เพื่อที่พวกเขาจะได้รับรอด

11 ¹ จงเลียนแบบข้าพเจ้า เหมือนที่ข้าพเจ้าเลียนแบบพระคริสต์² บัดนี้ข้าพเจ้าขอชมท่านทั้งหลายเพราะท่านระลึกถึงข้าพเจ้าในทุกเรื่อง ข้าพเจ้าชมพวกท่าน เพราะท่านทั้งหลายได้ยึดธรรมเนียมปฏิบัติต่างๆ ที่ข้าพเจ้าได้ให้พวกท่านไว้³ แต่ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านเข้าใจว่าพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน อย่างที่ชายเป็นศีรษะของหญิง และที่พระเจ้าทรงเป็นศีรษะของพระคริสต์⁴ ผู้ชายที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะโดยคลุมศีรษะนั้นทำความอับอายแก่ศีรษะของเขา

⁵ แต่ผู้หญิงที่อธิษฐานหรือเผยพระวจนะโดยไม่คลุมศีรษะก็ทำความอับอายแก่ศีรษะของเธอเช่นเดียวกับการที่เธอโกนผม⁶ เพราะถ้าผู้หญิงไม่คลุมศีรษะ เธอก็ควรตัดผมสั้น แต่ถ้าการตัดผมสั้นหรือโกนผมเป็นเรื่องน่าอับอาย ก็ให้เธอคลุมศีรษะเสีย

⁷ สำหรับผู้ชาย ไม่ควรคลุมศีรษะเพราะเขาคือพระฉายและสง่าราศีของพระเจ้า แต่ผู้หญิงเป็นสง่าราศีของผู้ชาย⁸ เพราะไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายจากผู้หญิง แต่ทรงสร้างผู้หญิงจากผู้ชาย

⁹ และไม่ได้ทรงสร้างผู้ชายไว้สำหรับผู้หญิง แต่ทรงสร้างผู้หญิงไว้สำหรับผู้ชาย¹⁰ นี่คือเหตุผลว่าทำไมผู้หญิงควรมีสัญลักษณ์ของสิทธิอำนาจเหนือศีรษะของเธอเพราะเห็นแก่เหล่าทูตสวรรค์

¹¹ อย่างไรก็ตาม ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้หญิงก็ต้องฟังผู้ชาย และผู้ชายก็ต้องฟังผู้หญิง¹² เพราะว่าผู้หญิงมาจากผู้ชาย และผู้ชายก็มาจากผู้หญิง และทุกสิ่งมาจากพระเจ้า

¹³ จงตัดสินเอาเองว่าเหมาะสมหรือไม่ที่ผู้หญิงจะอธิษฐานต่อพระเจ้าโดยไม่คลุมศีรษะ?¹⁴ ธรรมชาติเองก็สอนพวกท่านไม่ใช่หรือว่าถ้าผู้ชายไว้ผมยาวก็เป็นเรื่องน่าอับอายสำหรับเขา?¹⁵ ธรรมชาติไม่ได้สอนพวกท่านหรือว่าถ้าผู้หญิงไว้ผมยาว นั่นคือสง่าราศีของเธอ เพราะผมของเธอคือที่คลุมศีรษะ¹⁶ แต่ถ้าจะมีใครโต้แย้งกันเรื่องนี้ พวกเราและคริสตจักรต่างๆ ของพระเจ้าไม่มีวิธีปฏิบัติอื่น

¹⁷ แต่ในคำสั่งต่างๆ ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าชมพวกท่านไม่ได้ เพราะเมื่อพวกท่านมาประชุมกัน ทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี¹⁸ ประการแรกข้าพเจ้าได้ยืนยันว่าเมื่อพวกท่านมาประชุมกันที่คริสตจักร มีการแตกแยกกันท่ามกลางพวกท่านและข้าพเจ้าเชื่อว่าคงมีส่วนจริง¹⁹ เพราะต้องมีการขัดแย้งท่ามกลางพวกท่าน เพื่อคนเหล่านั้นที่เป็นฝ่ายถูกจะได้ปรากฏชัดขึ้นในหมู่พวกท่าน

²⁰ เมื่อพวกท่านมาประชุมกันนั้น ไม่ได้เป็นการกินในงานเลี้ยงขององค์พระผู้เป็นเจ้า²¹ เมื่อท่านกินอาหารนั้น แต่ละคนต่างกินอาหารของตนก่อน ในขณะที่คน

หนึ่งหัว แต่อีกคนเมาแล้ว²² พวกท่านไม่มีบ้านที่จะกินและดื่มหรือ? หรือท่านกำลังดูหมิ่นคริสตจักรของพระเจ้า และกำลังดูถูกคนเหล่านั้นที่ขัดสน? ข้าพเจ้าควรกลัวอะไรกับพวกท่านอีก? ควรหรือที่จะชมท่าน? ข้าพเจ้าไม่ชมท่านในเรื่องนี้

²³ เพราะเรื่องที่ข้าพเจ้าได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพวกท่านแล้ว คือในคืนที่เขารยศพระเยซูเจ้านั้น พระองค์ทรงหยิบขนมปัง²⁴ เมื่อขอบพระคุณแล้ว พระองค์ทรงหักขนมปัง และตรัสว่า "นี่คือกายของเรา ซึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย จงทำสิ่งนี้เพื่อระลึกถึงเรา"

²⁵ หลังจากรับประทานอาหารแล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วยด้วยอาภัพริชาเดียวกัน และตรัสว่า "ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา จงทำสิ่งนี้ทุกครั้ง ที่พวกท่านดื่ม เพื่อระลึกถึงเรา"²⁶ เพราะว่าเมื่อใดที่พวกท่านกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้ พวกท่านก็ได้ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา

²⁷ ฉะนั้นถ้าใครกินขนมปังหรือดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่เหมาะสม ก็ได้ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า²⁸ ทุกคนจงสำรวจตัวเองก่อน แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้²⁹ เพราะว่าคนที่กินและดื่มโดยไม่ตระหนักถึงพระวรกาย เขาก็กินและดื่มการพิพากษาตัวเอง³⁰ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมหลายคนท่ามกลางพวกท่านอ่อนแอและเจ็บป่วย และบางคนก็ได้ล่วงหลับไป

³¹ แต่ถ้าพวกเราสำรวจตัวเองก่อน พวกเราจะไม่ถูกลงโทษ³² แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลงโทษพวกเรานั้น พระองค์ทรงเตือนเราทั้งหลาย เพื่อไม่ให้เราทั้งหลายถูกลงโทษไปพร้อมกับโลก

³³ ฉะนั้น พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อพวกท่านมาประชุมกันเพื่อรับประทานอาหารนั้น จงรอกันและกัน³⁴ ถ้าใครหิวก็ให้เขากินที่บ้านก่อน เพื่อว่าเมื่อมาชุมนุมกัน พวกท่านจะไม่ถูกลงโทษ ส่วนเรื่องอื่นๆ ที่พวกท่านเขียนมานั้น ข้าพเจ้าจะให้คำแนะนำต่างๆ เมื่อข้าพเจ้ามา

12 ¹ พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านเข้าใจเกี่ยวกับของประทานต่างๆ ฝ่ายวิญญาณ² พวกท่านรู้ว่าเมื่อตอนที่พวกท่านยังเป็นคนนอกศาสนาอยู่นั้น พวกท่านถูกนำไปนับถือรูปเคารพซึ่งพูดไม่ได้ แล้วแต่ว่า พวกท่านจะพาท่านทั้งหลายไปทางใด³ ฉะนั้นข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านทราบว่าไม่มีใครที่พูดโดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะพูดว่า "พระเยซูถูกสาปแช่ง" ไม่มีใครสามารถพูดว่า "พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า" นอกจากจะพูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

⁴ ของประทานนั้นมีต่างๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน⁵ การปรณินิบัตินั้นมีต่างๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน⁶ และกิจกรรมนั้นมีต่างๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวทรงเป็นเหตุแห่งกิจกรรมต่างๆ ในทุกคน

⁷ การสำแดงของพระวิญญาณนั้น พระองค์ประทานแก่แต่ละคนเพื่อประโยชน์ร่วมกัน⁸ เพราะโดยผ่านทางพระวิญญาณ ทรงให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งปัญญา อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน

⁹ ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อ โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน และให้อีกคนหนึ่งมีของประทานในการรักษาโรค โดยพระวิญญาณองค์เดียวกันนั้น¹⁰ ให้อีกคนหนึ่งทำการด้วยฤทธานุภาพ ให้อีกคนหนึ่งเผยพระวจนะ ให้อีกคนหนึ่งมีความสามารถสังเกตวิญญาณต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาแปลกๆ และให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาแปลกๆ ได้¹¹ พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงทำการและทรงมอบของประทานเหล่านี้ทั้งหมดให้แก่แต่ละคน ตามที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้

¹² เพราะว่าเหมือนกับร่างกายเดียวกันที่มีหลายๆ อวัยวะและอวัยวะทั้งหมดเป็นของร่างกายเดียวกัน เช่นเดียวกันกับพระคริสต์¹³ เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นยิวหรือกรีก กาสหรือโก เราได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน และทรงสร้างเราทุกคนให้ตั้งจากพระวิญญาณองค์เดียวกัน

¹⁴ เพราะว่าร่างกายไม่ได้ประกอบด้วยอวัยวะเดียว แต่ด้วยหลายอวัยวะ¹⁵ ถ้าเราจะพูดว่า "เพราะฉันไม่ได้เป็นมือ ฉันจึงไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย" ไม่มีส่วนใดที่ด้อยกว่าในร่างกาย¹⁶ และถ้าจะพูดว่า "เพราะฉันไม่ได้เป็นตา ฉันจึงไม่เป็นอวัยวะของร่างกาย" ไม่มีส่วนใดที่ด้อยกว่าในร่างกาย¹⁷ ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นตา การได้ยินจะอยู่ที่ไหน? ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู การดมกลิ่นจะอยู่ที่ไหน?

¹⁸ แต่พระเจ้าทรงตั้งอวัยวะแต่ละอวัยวะไว้ในแต่ละส่วนของร่างกายตามที่พระองค์ทรงออกแบบไว้¹⁹ ถ้าอวัยวะทั้งหมดเป็นอวัยวะเดียว ร่างกายจะมีที่ไหน?²⁰ ดังนั้นจึงมีอวัยวะหลายอย่าง แต่มีเพียงร่างกายเดียว

²¹ ตาก็ไม่สามารถจะพูดกับมือว่า "ฉันไม่ต้องการเธอ" หรือศีรษะจะพูดกับเท้าว่า "ฉันไม่ต้องการเธอ"²² แต่หลายๆ อวัยวะที่เห็นว่าย่อยแอกว่า ก็ยังเป็นสิ่งจำเป็น²³ อวัยวะของร่างกายที่พวกเราคิดว่าไร้เกียรติ พวกเราต้องให้เกียรติมากขึ้น และอวัยวะของพวกเราที่ต้องปกปิด ก็ต้องให้เกียรติมากขึ้น²⁴ เพราะว่าอวัยวะของพวกเราที่น่าดูอยู่แล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องตกแต่งอีก เพราะพวกเขามีความสง่างามอยู่แล้ว แต่พระเจ้าทรงจัดวางอวัยวะต่างๆ เข้าด้วยกัน และได้ทรงประทานเกียรติมากขึ้นแก่อวัยวะต่างๆ เหล่านี้ที่ต่ำต้อย

²⁵ พระองค์ทรงทำสิ่งนี้เพื่อไม่ให้มีการแตกแยกกันในร่างกาย แต่ให้อวัยวะต่างๆ มีความห่วงใยกันและกัน ด้วยความรักอย่างเดียวกัน²⁶ เมื่ออวัยวะหนึ่งถูกอวัยวะทั้งหมดที่ร่วมทุกข์ด้วย หรือเมื่ออวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็ร่วมชื่นชมยินดีด้วย²⁷ ส่วนท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และแต่ละอวัยวะก็เป็นส่วนหนึ่งของกายนั้น

²⁸ และพระเจ้าได้ทรงตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งบรรดาอัครทูต สองบรรดาผู้เผยพระวจนะ สามบรรดาอาจารย์ ต่อจากนั้นผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพ

ต่อจากนั้นของประทานในการรักษาโรค พวกที่ให้ความช่วยเหลือ พวกที่ทำงานด้านการจัดการ และพวกที่พูดภาษาแปลกๆ ชนิดต่างๆ²⁹ ทุกคนเป็นอัครทูต หรือ? ทุกคนเป็นผู้เผยพระวจนะหรือ? ทุกคนเป็นอาจารย์หรือ? ทุกคนเป็นผู้ทำการด้วยฤทธานุภาพหรือ?

³⁰ทุกคนมีของประทานในการรักษาโรคหรือ? ทุกคนพูดภาษาแปลกๆ หรือ? ทุกคนแปลภาษาแปลกๆ หรือ?³¹จงชวนขวยหาของประทานต่างๆ ที่ยิ่งใหญ่กว่า และข้าพเจ้าจะชี้ให้พวกท่านเห็นถึงทางที่ดีเยี่ยมยิ่งกว่า

13 ¹แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลกๆ ที่เป็นภาษาของมนุษย์ และทูตสวรรค์ได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนฆ้องหรือฉาบที่ส่งเสียงดัง² แม้ข้าพเจ้ามีของประทานในการเผยพระวจนะ และเข้าใจความจริงและความรู้ทั้งสิ้นที่ซ่อนไว้ และแม้ข้าพเจ้ามีความเชื่ออย่างที่เคยสอนเขาได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่ได้มีค่าอะไรเลย³ และแม้ข้าพเจ้าบริจาคน้ำดื่มทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีเพื่อเลี้ยงคนยากจน และแม้ให้ร่างกายของข้าพเจ้าไปเผาไฟ แต่หากไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย

⁴ความรักคือความอดทนและความกรุณา ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง⁵ ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด⁶ ไม่ชื่นชมยินดีในความอธรรม แต่ชื่นชมยินดีในความจริง⁷ ความรักทนได้ทุกอย่าง เชื่ออยู่เสมอ มีความหวังและความทรหดอดทนอยู่เสมอ

⁸ความรักไม่มีวันเสื่อมสูญ แม้การเผยพระวจนะจะเสื่อมสลายไป แม้การพูดภาษาแปลกๆ จะเลิกพูดกัน แม้วิชาความรู้ก็จะเสื่อมสลายไป⁹ เพราะว่าพวกเรารู้เพียงบางส่วน และก็เผยพระวจนะเพียงบางส่วน¹⁰ แต่เมื่อความสมบูรณ์มาถึง สิ่งซึ่งไม่สมบูรณ์ก็จะสูญสิ้นไป

¹¹ตอนที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าพูดอย่างเด็ก คิดอย่างเด็ก หาเหตุผลอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้าเป็นผู้ใหญ่ ข้าพเจ้าเลือกการอย่างเด็กเสีย¹² เพราะว่าเวลานี้ เราเห็นสลับๆ เหมือนดูในกระจก แต่ต่อมาจะเห็นแบบหน้าต่อหน้า เวลานี้ข้าพเจ้ารู้เพียงบางส่วน แต่ต่อมาข้าพเจ้าจะรู้แจ้ง เหมือนที่พระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า¹³ แต่บัดนี้ยังคงอยู่สามสิ่งคือ ความเชื่อ ความมั่นใจในอนาคต และความรัก แต่ความรักนั้นใหญ่ที่สุดในสามสิ่งนี้

14 ¹จงมุ่งหาความรักและชวนขวยหาของประทานฝ่ายวิญญาณ โดยเฉพาะการเผยพระวจนะ² เพราะว่าคนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้นไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า ไม่มีใครเข้าใจเขา เพราะเขาพูดสิ่งที่มีความลึกลับในพระวิญญาณ³ แต่ผู้ที่เผยพระวจนะนั้น พูดกับมนุษย์เพื่อให้พวกเขาเจริญขึ้น เพื่อหนุนใจและ ปลอบใจพวกเขา⁴คนที่พูดภาษาแปลกๆ นั้น ทำให้ตัวเองเจริญขึ้น แต่ผู้ที่เผยพระวจนะนั้นทำให้คริสตจักรเจริญขึ้น

⁵ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านทุกคนพูดภาษาแปลกๆ แต่ยิ่งกว่านั้น ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านเผยพระวจนะ คนที่เผยพระวจนะนั้นยิ่งใหญ่กว่าคนที่พูดภาษาแปลกๆ (นอกจากว่ามีคนแปล คริสตจักรก็จะเจริญขึ้น)⁶ แต่ว่า พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาท่านและพูดภาษาแปลกๆ จะเป็นประโยชน์อะไรต่อพวกท่าน? ข้าพเจ้าไม่สามารถจะเป็นประโยชน์เลย ถ้าข้าพเจ้าไม่พูดกับพวกท่านด้วยการสำแดง หรือความรู้ หรือคำเผยพระวจนะ หรือคำสอน

⁷แม้เครื่องดนตรีที่ไม่มีชีวิตยังทำเสียงได้ เช่นปี่หรือพิณ ถ้าเครื่องดนตรีพวกนั้นไม่ทำโน้ตเสียงที่แตกต่างกัน ใครจะรู้ได้อย่างไรว่าปี่หรือพิณนั้นกำลังบรรเลงทำนองอะไร⁸ ถ้าเสียงแตรดังไม่ชัด ใครจะรู้ได้อย่างไรว่าถึงเวลาเตรียมตัวสำหรับการสู้รบ?⁹ ดังนั้นเป็นเรื่องของพวกท่าน ถ้าพวกท่านเปล่งเสียงที่ไม่สามารถเข้าใจได้ ใครจะเข้าใจว่าพวกท่านพูดอะไร? พวกท่านพูด แต่ไม่มีใครเข้าใจพวกท่าน

¹⁰ในโลกนี้มีภาษามากมาย แตกต่างกันอย่างแน่นอน และไม่มีสักภาษาเดียวที่ไม่มีความหมาย¹¹ แต่ถ้าข้าพเจ้าไม่มีความหมายของภาษานั้น ข้าพเจ้าก็เป็นคนต่างภาษาต่อคนที่พูดภาษานั้น และคนที่พูดภาษานั้นก็เป็นคนต่างภาษาต่อข้าพเจ้า

¹²ท่านทั้งหลายก็เป็นเช่นนั้น หากพวกท่านกระตือรือร้นต่อการสำแดงของพระวิญญาณ จงชวนขวยทำให้คริสตจักรเต็มไปด้วยความเจริญขึ้น¹³ ฉะนั้นคนที่พูดภาษาแปลกๆ ควรอธิษฐานขอที่เขาจะแปลได้ด้วย¹⁴ เพราะถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานเป็นภาษาแปลกๆ วิญญาณของข้าพเจ้ากำลังอธิษฐาน แต่ความคิดของข้าพเจ้าก็ไม่ได้ประโยชน์

¹⁵ข้าพเจ้าต้องทำอะไร? ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยวิญญาณและด้วยความคิดของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยวิญญาณและด้วยความคิดของข้าพเจ้า เช่นกัน¹⁶ มีฉะนั้น หากพวกท่านสรรเสริญพระเจ้าด้วยวิญญาณ คนนอกจะพูดว่า "อาเมน" ได้อย่างไรในขณะที่ท่านกำลังขอบพระคุณ หากเขาไม่รู้วาท่านกำลังพูดอะไร?

¹⁷แม้ท่านขอบพระคุณอย่างไพบไร แต่ไม่ได้ทำให้คนอื่นเจริญขึ้น¹⁸ ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าที่ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลกๆ มากกว่าท่านทั้งหลายอีก¹⁹ แต่ว่าในคริสตจักร ข้าพเจ้าต้องการพูดสักคำด้วยความเข้าใจ เพื่อสอนคนอื่น ก็ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งคำเป็นภาษาแปลกๆ

²⁰พี่น้องทั้งหลาย อย่าเป็นเด็กในด้านความคิด แต่ในเรื่องความชั่วร้าย จงเป็นเหมือนทารก แต่ในด้านความคิดนั้น จงเป็นผู้ใหญ่²¹ ในธรรมนูญที่มีเขียนไว้ว่า "เราจะพูดกับชนชาตินี้ด้วยคนต่างภาษา และด้วยริมฝีปากของคนแปลกหน้า แม้ว่าพวกเขาจะไม่ฟังเรา" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ดังนี้

²²ฉะนั้นการพูดภาษาแปลกๆ จึงไม่เป็นหมายสำคัญสำหรับพวกที่เชื่อ แต่สำหรับพวกที่ไม่เชื่อ แต่การเผยพระวจนะนั้น ไม่เป็นหมายสำคัญสำหรับพวกที่ไม่เชื่อ แต่สำหรับพวกที่เชื่อ²³ ฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมกัน และทุกคนต่างก็พูดภาษาแปลกๆ และมีคนนอกและคนที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาไม่คิดว่าพวกท่านเสียสติไปแล้วหรือ?

²⁴แต่ถ้าทุกคนเผยพระวจนะ และคนไม่เชื่อหรือคนนอกเข้ามา เขาจะสำนึกบาปด้วยสิ่งที่ได้ฟังไปทั้งหมดนั้น เขาจะถูกวินิจฉัยโดยสิ่งที่ได้พูดไปนั้น²⁵ ความลับในใจของเขาจะถูกทำให้ปรากฏ ส่งผลให้เขาถูกรุดตัวลงชนหน้าบัลลังก์พระเจ้า เขาจะประกาศว่าพระเจ้าสถิตท่ามกลางพวกท่านจริง ๆ

²⁶เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลายจะว่าอย่างไร? เมื่อพวกท่านมาประชุมกัน แต่ละคนก็มีเพลงสดุดี มีคำสอน มีการสาธต มีภาษาแปลกๆ หรือ มีการแปล จงทำทุกสิ่งเพื่อให้คริสตจักรจำเริญขึ้น²⁷ ถ้าใครจะพูดภาษาแปลกๆ จงให้พูดเพียงสองคน หรืออย่างมากสามคน และให้พูดทีละคน แล้วให้อีกคนหนึ่งแปลสิ่งที่พูด²⁸ แต่ถ้าไม่มีใครแปล ก็ให้เขาอยู่เฉยๆ ในคริสตจักร ให้พูดต่อตัวเองโดยลำพัง และทูลต่อพระเจ้า

²⁹ให้พวกผู้เผยพระวจนะพูดได้สองหรือสามคน และให้คนอื่น ๆ วินิจฉัยสิ่งที่พูด³⁰ และถ้ามีการทรงสำแดงแก่คนอื่นที่นั่งอยู่ในที่ประชุมด้วย ก็ให้คนแรกนั้นเขียนไว้ก่อน

³¹เพราะพวกท่านสามารถเผยพระวจนะได้ทีละคน เพื่อให้แต่ละคนได้เรียนรู้ และได้รับการเสริมสร้าง³² เพราะวิญญาณของพวกผู้เผยพระวจนะนั้น อยู่ได้บังคับของพวกผู้เผยพระวจนะ³³ เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งความวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติ

³⁴จงให้บรรดาผู้หญิงอยู่เฉยๆ ในคริสตจักร เพราะพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้มีความนอบน้อมอย่างที่ธรรมเนียมปฏิบัติกล่าวไว้³⁵ ถ้าพวกเขาต้องการเรียนรู้สิ่งใด ก็ให้ถามสามีของตนที่บ้าน เพราะว่าการที่ผู้หญิงจะพูดในคริสตจักรนั้นเป็นเรื่องน่าอาย³⁶ พระวจนะของพระเจ้ามาจากพวกท่านหรือ? พระวจนะมาถึงท่านพวกเดียวหรือ?

³⁷ถ้าใครคิดว่าตนเป็นผู้เผยพระวจนะ หรือเป็นคนฝ่ายวิญญาณ ก็จงยอมรับว่า ข้อความซึ่งข้าพเจ้าเขียนมาถึงพวกท่านนั้น เป็นพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า³⁸ แต่ถ้าใครไม่เอาใจใส่ข้อความนี้ คนนั้นก็จะไม่ได้รับการเอาใจใส่

³⁹ฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงชวนช่วยการเผยพระวจนะ และอย่าห้ามการพูดภาษาแปลกๆ⁴⁰ แต่ให้ทำทุกสิ่งอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ

15 ¹พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้คำมั่นถึงข่าวประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้เคยประกาศแก่ท่านทั้งหลายนั้น พวกท่านได้รับไว้และได้ตั้งมั่นอยู่บนนั้นแล้ว² พวกท่านได้รับความรอดโดยทางข่าวประเสริฐนี้ ถ้าพวกท่านยังยึดมั่นในคำที่ข้าพเจ้าประกาศนั้น ไม่เช่นนั้นพวกท่านก็เชื่ออย่างไรประโยชน์

³เพราะว่าข้าพเจ้าได้มอบเรื่องสำคัญที่สุดที่ข้าพเจ้าได้รับมานั้นแก่พวกท่าน คือพระคริสต์ถวายพระชนม์เพราะบาปของพวกเรา ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์⁴ และทรงถูกฝัง แล้วในวันที่สามทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์

⁵พระคริสต์ทรงปรากฏต่อเคลฟา แล้วต่ออัครทูตสิบสองคน⁶ ต่อจากนั้นพระองค์ทรงปรากฏต่อพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในเวลาเดียวกัน ที่ส่วนมากยังมีชีวิตอยู่จนถึงทุกวันนี้ แต่บ้างก็ล่วงลับไปแล้ว⁷ ต่อจากนั้นพระองค์ทรงปรากฏต่อยากอบ แล้วต่ออัครทูตทั้งหมด

⁸หลังสุดพระองค์ทรงปรากฏต่อข้าพเจ้า ผู้เป็นเหมือนเด็กที่คลอดผิดเวลา⁹ เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในบรรดาอัครทูต และไม่สมควรจะได้ชื่อว่า เป็นอัครทูต เพราะว่าข้าพเจ้าได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า

¹⁰แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงเป็นอย่างที่เป็นอยู่นี้ และพระคุณของพระองค์ที่ประทานแก่ข้าพเจ้านั้นก็ไม่ใช่ประโยชน์ ตรงกันข้าม ข้าพเจ้าตรากตรำมากกว่าพวกเขาทั้งหมด ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองเป็นคนทำ แต่เป็นพระคุณของพระเจ้าที่อยู่ในข้าพเจ้าที่¹¹ เพราะฉะนั้นตัวข้าพเจ้าหรือพวกเขาก็ดี พวกเราก็ตีประกาศ และท่านก็ได้เชื่อ

¹²ถ้าพวกเราประกาศว่าพระคริสต์ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว ทำไมบางคนในพวกท่านจึงพูดว่าการเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี?¹³ ถ้าการเป็นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี พระคริสต์ก็ไม่ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา¹⁴ ถ้าพระคริสต์ไม่ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา การประกาศของพวกเรานั้นก็ไร้ประโยชน์ และความเชื่อของท่านทั้งหลายก็ไร้ประโยชน์ด้วย

¹⁵และคนก็จะเห็นว่าพวกเราเป็นพยานเท็จในเรื่องพระเจ้า เพราะว่าพวกเราเป็นพยานขัดแย้งกับพระเจ้า ที่พูดว่าพระองค์ทรงทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาแล้ว ในเมื่อพระองค์ไม่ได้ทรงกระทำ¹⁶ เพราะว่าถ้าคนตายไม่ได้ถูกทำให้เป็นขึ้นมา พระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา¹⁷ และถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมา ความเชื่อของพวกท่านก็ไร้ประโยชน์ และท่านทั้งหลายก็ยังคงอยู่ในบาปของตน

¹⁸และถ้าอย่างนั้น คนทั้งหลายที่ล่วงลับในพระคริสต์ก็พินาศไปด้วย¹⁹ ถ้าพวกเรามีความหวังในพระคริสต์เพียงแค่วิถีนี้ พวกเราก็เป็นพวกนำเขวหนาท่ที่สุดในบรรดาคนทั้งปวง

²⁰แต่บัดนี้พระคริสต์ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว ทรงเป็นผลแรกของพวกที่ล่วงลับไป²¹ เพราะว่าในเมื่อความตายเกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่ง การเป็นขึ้นมาจากความตายก็เกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่งด้วย

²²เพราะว่าโดยทางอาดัมเราทุกคนได้ตายไป ดังนั้นโดยทางพระคริสต์เราทุกคนได้ถูกทำให้มีชีวิต²³ แต่เป็นไปตามลำดับคือ พระคริสต์ทรงเป็นผลแรก ต่อจากนั้นคือคนเหล่านั้นที่เป็นของพระคริสต์ที่จะถูกทำให้มีชีวิตเมื่อพระองค์เสด็จกลับมา

²⁴แล้วก็เป็นเวลาอวสานซึ่งพระคริสต์จะทรงมอบอาณาจักรแด่พระเจ้าพระบิดา เมื่อพระองค์จะทรงทำลายการครอบครองทั้งหมด อำนาจและฤทธิ์เดชทั้งสิ้น²⁵ เพราะว่าพระองค์ต้องทรงครอบครองจนกว่าพระองค์จะทรงปราบศัตรูทั้งหมดให้อยู่ใต้พระบาทของพระองค์²⁶ ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลายคือความตาย

²⁷เพราะว่า "พระองค์ทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้พระบาทของพระองค์" แต่เมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่า "พระองค์ทรงทำให้ทุกสิ่ง" นั้น เป็นที่ชัดเจนว่ายกเว้นพระองค์ผู้ทรงทำให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจพระองค์²⁸ เมื่อทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจพระองค์แล้ว เมื่อนั้นพระบุตรพระองค์เองก็จะทรงอยู่ใต้อำนาจพระเจ้าผู้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจพระองค์ เพื่อพระเจ้าจะทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง

²⁹มีฉะนั้น คนเหล่านั้นที่รับบัพติศมาเพื่อคนตายจะอย่างไร? ถ้าคนตายไม่ได้ถูกทำให้เป็นขึ้นมาเลย แล้วพวกเขาได้รับบัพติศมาเพื่อคนตายได้อย่างไร?³⁰ และทำไมพวกเราจึงเสี่ยงอันตรายตลอดเวลา?

³¹พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าตายทุกวัน นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้ายืนยันโดยความภูมิใจในพวกท่าน ซึ่งข้าพเจ้ามีในพระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทั้งหลาย³² ข้าพเจ้าได้อะไร ในสายตามนุษย์ ถ้าข้าพเจ้าต่อสู้กับสัตว์ป่าในเมืองเอเฟซัส ถ้าคนตายไม่ได้เป็นขึ้นมา? "ก็ให้พวกเรากินและดื่มเถิด เพราะพรุ่งนี้พวกเราจะต้องตาย"

³³อย่าหลงผิดเลย "การคบคนชั่วย่อมทำลายศีลธรรมที่ดีงาม"³⁴ จึงมีสติ จงใช้ชีวิตอย่างชอบธรรม อย่าทำบาปต่อไปอีกเลย เพราะบางคนในพวกท่านไม่มีความรู้เรื่องพระเจ้า ที่ข้าพเจ้าพูดเช่นนี้ก็เพื่อให้พวกท่านสบายใจ

³⁵แต่จะมีคนพูดว่า "คนตายถูกทำให้เป็นขึ้นมาอย่างไร และพวกเขาจะมาด้วยร่างกายแบบไหน?"³⁶ โอ้ คนเขลา สิ่งที่ท่านหวั่นนั้นถ้าไม่ตายก่อนก็จะไม่ออกขึ้นใหม่

³⁷และสิ่งที่ท่านหวั่นนั้นไม่ใช่ลำดับ แต่หวั่นเมล็ดเปล่าๆ ที่จะกลายเป็นต้นข้าวสาลีหรืออย่างอื่น³⁸ แต่พระเจ้าประทานรูปร่างให้กับเมล็ดนั้นตามที่พระองค์ทรงเลือก และประทานรูปร่างของมันเองให้กับเมล็ดแต่ละชนิดด้วย³⁹ เมื่อนั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด เมื่อนั้นก็อย่างหนึ่ง เมื่อสัตว์ก็อย่างหนึ่ง เมื่อนั้นก็อย่างหนึ่ง เมื่อปลาก็อย่างหนึ่ง

⁴⁰ร่างกายสำหรับสวรรค์ก็มี และร่างกายสำหรับโลกก็มี แต่รัศมีของร่างกายสำหรับสวรรค์ก็อย่างหนึ่ง และรัศมีของร่างกายสำหรับโลกก็อีกอย่างหนึ่ง⁴¹ รัศมีของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง รัศมีของดวงจันทร์ก็อย่างหนึ่ง รัศมีของดวงดาวก็อย่างหนึ่ง ดาวดวงหนึ่งก็มีรัศมีที่แตกต่างจากรัศมีของดาวดวงอื่นๆ ด้วย

⁴²การเป็นขึ้นมาของคนตายก็เหมือนกัน สิ่งที่ถูกหว่านลงไปนั้นเสื่อมสลายได้ แต่สิ่งที่ถูกทำให้เป็นขึ้นมานั้นไม่เสื่อมสลาย⁴³ สิ่งที่ถูกหว่านในความอับอาย สิ่งนั้นถูกทำให้เป็นขึ้นมาในรัศมี สิ่งที่ถูกหว่านในความอ่อนแอ สิ่งนั้นถูกทำให้เป็นขึ้นมาในฤทธานุภาพ⁴⁴ สิ่งที่ถูกหว่านในกายฝ่ายธรรมชาติ สิ่งนั้นถูกทำให้เป็นขึ้นมาในกายฝ่ายวิญญาณ ถ้าหากมีกายฝ่ายธรรมชาติ ก็ย่อมมีกายฝ่ายวิญญาณด้วย

⁴⁵ดังที่เขียนไว้ว่า "มนุษย์คนแรกคืออาดัม เป็นจิตใจที่มีชีวิต" ส่วนอาดัมคนสุดท้ายนั้นเป็นวิญญาณผู้ประทานชีวิต⁴⁶ แต่ฝ่ายวิญญาณนั้นไม่ได้มาก่อน ฝ่ายธรรมชาติมาก่อน แล้วจึงเป็นฝ่ายวิญญาณ

⁴⁷มนุษย์คนแรกเป็นของพื้นดิน มาจากดิน มนุษย์คนที่สองเป็นมาจากสวรรค์⁴⁸ ผู้ที่ถูกสร้างจากดินเป็นอย่างไร คนเหล่านั้นที่ถูกสร้างจากดินก็เป็นอย่างนั้น และผู้ที่มาจากสวรรค์เป็นอย่างไร คนเหล่านั้นที่เป็นของสวรรค์ก็เป็นเช่นนั้นด้วย⁴⁹ เช่นเดียวกับที่พวกเรา มีลักษณะของมนุษย์ที่มาจากดิน พวกเราจึงจะสะท้อนลักษณะของมนุษย์จากสวรรค์ด้วย

⁵⁰พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่าเนื้อและเลือดไม่สามารถมีส่วนในราชอาณาจักรของพระเจ้าได้ และสิ่งที่เสื่อมสลายไม่สามารถมีส่วนในสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย⁵¹ ดูสิ ข้าพเจ้ามีความจริงที่ล้าลึกที่จะบอกแก่ท่าน คือพวกเราจะไม่ล่วงหลบหมดทุกคน แต่จะถูกเปลี่ยนใหม่หมดทุกคน

⁵²พวกเราจะถูกเปลี่ยนในช่วงเวลาเดียว ในพริบตา เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เมื่อเสียงแตรดังขึ้นคนตายจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากการเสื่อมสลาย และพวกเราจะได้รับการเปลี่ยนใหม่⁵³ เพราะว่าสิ่งซึ่งเสื่อมสลายได้ไม่ต้องสวมด้วยสิ่งซึ่งเสื่อมสลายไม่ได้ และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย

⁵⁴เมื่อสิ่งที่เสื่อมสลายได้ไม่ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อนั้นพระวจนะที่เขียนไว้จะสำเร็จว่า "ความตายถูกกลืนเข้าในชัยชนะแล้ว"⁵⁵ โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน? โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน?"

⁵⁶เหล็กในของความตายนั่นคือบาป และอำนาจของบาปคือธรรมนูญ⁵⁷ สาธุการแด่พระเจ้า ผู้ประทานชัยชนะแก่พวกเรา โดยทางองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

⁵⁸ฉะนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงมั่นคงอยู่และอย่าหวั่นไหว จงทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา เพราะว่าท่านทั้งหลายรู้ว่า ในองค์พระผู้เป็นเจ้า การตรากตรำทำงานของพวกท่านจะไม่ไร้ประโยชน์

16¹ เรื่องการเรียไรเพื่อธรรมิกชนนั้น ข้าพเจ้าสังคริสตจักรที่แคว้นกาลาเทียว่าอย่างไร ท่านทั้งหลายจึงทำเช่นนั้นด้วย² ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่านแต่ละคนแยกเงินออกและสะสมไว้ตามที่ท่านสามารถทำได้ เพื่อจะไม่ต้องเก็บเรียไรเมื่อข้าพเจ้ามาถึง

³ และเมื่อข้าพเจ้ามาแล้ว หากพวกท่านรับรองใคร ข้าพเจ้าจะส่งคนนั้นให้นำเงินถวายของท่านพร้อมกับจดหมายไปยังเยรูซาเล็ม⁴ และถ้าเห็นว่าข้าพเจ้าควรจะไปด้วย พวกเขาก็จะไปพร้อมกับข้าพเจ้า

⁵ เมื่อข้าพเจ้าข้ามแคว้นมาซิโดเนียแล้ว ข้าพเจ้าจะมากาท่านทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าจะไปทางมาซิโดเนีย⁶ และข้าพเจ้าอาจจะพักอยู่กับพวกท่าน หรืออาจจะอยู่จนถึงสิ้นฤดูหนาว เพื่อว่าเมื่อข้าพเจ้าจะไปทางไหน พวกท่านจะได้ส่งข้าพเจ้าไป

⁷ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการพบพวกท่านแค่ช่วงเวลาสั้นๆ แต่ข้าพเจ้าหวังว่าจะได้อยู่กับพวกท่านสักระยะหนึ่ง ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นชอบ⁸ และข้าพเจ้าจะอยู่ที่เมืองเอเฟซัสจนถึงเทศกาลเพ็นเทคอสต์⁹ เพราะว่าที่นี่มีประตูเปิดให้กับข้าพเจ้าอย่างกว้างขวาง และคนขัดขวางก็มีมากด้วย

¹⁰ เมื่อทิโมธีมาหาพวกท่าน จงระงับอย่าทำให้เขาไม่สบายใจเมื่ออยู่กับพวกท่าน เพราะเขาทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนอย่างข้าพเจ้า¹¹ อย่าให้ใครดูหมิ่นเขา จงช่วยเขาให้เดินทางไปโดยสันติสุข เพื่อเขาจะกลับมาหาข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้ากำลังคอยเขากับพวกพี่น้องอยู่¹² ส่วนเรื่องอ پولโล ซึ่งเป็นพี่น้องของพวกเรานั้น ข้าพเจ้าขอรับรองเขาอย่างมากเพื่อให้ไปเยี่ยมท่านทั้งหลายพร้อมกับพวกพี่น้อง แต่เขายังไม่ค่อยอยากไปในเวลานี้ อย่างไรก็ตาม เขาจะไปเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม

¹³ จงระมัดระวัง จงมั่นคงในความเชื่อ จงเป็นคนกล้าหาญ จงเข้มแข็ง¹⁴ จงทำทุกสิ่งด้วยความรัก

¹⁵ ท่านรู้ว่าครอบครัวของสเทฟาโนส เป็นผลแรกในแคว้นอาคายา และพวกเขาได้ถวายตัวในงานปรนนิบัติบรรดาธรรมิกชน พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอให้พวกท่าน¹⁶ นอบน้อมต่อคนเช่นนี้ และต่อทุกคนที่ร่วมทำงานและตรากตรำด้วยกันกับพวกเรา

¹⁷ และข้าพเจ้าชื่นชมยินดีที่สเทฟาโนส โพรควาทัสและอาคายัสมาหา พวกเขาได้ขัดเขยการที่พวกท่านไม่มานั้นจนครบถ้วน¹⁸ เพราะว่าพวกเขาทำให้วิญญาณของข้าพเจ้าและของพวกท่านชื่นบาน เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงยอมรับคนเช่นนี้

¹⁹ คริสตจักรต่างๆ ในแคว้นเอเชียได้ฝากคำทักทายมายังท่านทั้งหลาย อาควิลลาและปริสซิลลาซึ่งคริสตจักรที่อยู่ในบ้านของพวกเขามาฝากคำทักทายมายังท่านทั้งหลายในองค์พระผู้เป็นเจ้า²⁰ พี่น้องทุกคนฝากคำทักทายมายังพวกท่าน จงทักทายกันและกันด้วยจูบอันบริสุทธิ์

²¹ ข้าพเจ้า เปาโล เขียนจดหมายนี้ด้วยลายมือของข้าพเจ้าเอง²² ถ้าใครไม่รักองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ขอให้คนนั้นเป็นที่แช่งสาป ขอร้ององค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราเสด็จมาเถิด²³ ขอพระคุณของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตกับท่านทั้งหลาย²⁴ ความรักของข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านทุกคนในพระเยซูคริสต์